

ΑΓΓΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑθνικὴν Πινακοθήκην τοῦ Λονδίνου ἐτοποθετήθη καὶ ἐξετέθη εἰς κοινὴν θέαν ἡ περίφημος συλλογὴ τοῦ Κωνσταντίνου Ἰωαννίδου. Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν, ὅτι ἡ συλλογὴ αὕτη εἶνε πολύτιμος καὶ σπανία, προστελκόμεναι δὲ ἀπειρον κόσμον.

— Ἀπέθανεν ἐν Λονδίῳ τῇ 7 Νοεμβρίου, ὁ Ἀγγλος καλλιτέχνης Kate Greenaway. Ὦδες χαλκογράφου, ἐγεννήθη τῷ 1815. Ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἐπεδείξατο ἐκτακτον κλίσιν πρὸς τὴν τέχνην. Ὁ Kate Greenaway διεκρίθη διὰ τὴν πρωτοτυπίαν καὶ διὰ τὴν λεπτότητα τῶν ἔργων αὐτοῦ. Εἰκόνες μῖας ωραίας συνθέσεως αὐτοῦ, τῶν «Μηνῶν», δημοσιεύει ἡ «Revue Universelle» εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον αὐτῆς.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἀπέθανε ἐν Düsseldorf ὁ γλύπτης Ἰωσήφ Tushans. Ἐκ τῶν ἔργων του γνωστότερον εἶνε ἡ «Αἰχμάλωτος Ἀμαζών», τὸ «Μνημεῖον τοῦ Ρήνου» καὶ ὁ «Ἀνδριὰς τοῦ Μόλτκε», ὁ ἐν Βερολίῳ ἱδρυθεὶς.

— Ἀπέθανεν ἐν Γλάστοβιτς ὁ ζωγράφος Φρειδερίκος Preller. Ὦδες τοπιογράφου, λίαν ὀνομαστοῦ, θανόντος τῷ 1878, ἐγεννήθη ἐν Βεϋμάρκ τῷ 1838. Ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ὃν καὶ ἠκολούθησε εἰς διὰ φθορὰ ταξείδια.

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐγκατεστάθη εἰς Δρέσδην ἔνθα παρέδιδε τοπιογραφίαν εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν σχολὴν. Πολλὰ ἔργα του εὐρίσκονται εἰς τὰ Μουσεία τῆς Δρέσδης, τῆς Λειψίας κ. τ. λ.

ΓΑΛΛΙΑ

Ἐν Παρίσις, πρωτοβουλία τῆς κ. Tanneuey καὶ τῶν κ. Janning καὶ Legrand ἱδρῦθη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «La Maison des Arts» εἰσαίρεται σκοποῦσα τὴν ὑποστήριξιν τῶν νέων καλλιτεχνῶν τῶν ἡμιστά γνωστῶν καὶ τὴν διοργάνωσιν διαρκοῦς ἐκθέσεως χάριν τῶν ἔργων των, ἀδιεκρίτως σχολῶν καὶ ἐθνικότητος. Ἡ ἐκθεσις αὕτη κέκτεται τὸ πλεονέκτημα ὅτι δὲν θὰ ἐπέρχεται συμπαραβολὴ πρὸς ἄλλα ἔργα προηγμένων ἐν τῇ τέχνῃ συναδελφῶν, θὰ περιλάβῃ δὲ πάντα τὰ εἶδη τῆς τέχνης.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρίσις ὁ διακεκριμένος ἀρχιτέκτων καὶ ἐνθερμος φιλέλλην Ch. Chipiez, πολλὰ γράψας περὶ Ἑλλ. Τέχνης.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρίσις ὁ ζωγράφος Λουδοβίκος Dardoir, τοπιογράφος μὲ ἀληθὲς τάλαντον, διακριθεὶς καὶ διὰ τὸν ζωερὸν χρωματισμόν. Ἐξέθεσε πολλάκις τὸ Salon τῶν Παρισίων πλεῖστα ἔργα καὶ ἔλαβε μετὰλλια εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ 1889 καὶ 1900. Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἦτο συνεργάτης σχεδίων εἰς τὴν «Illustration» καὶ εἰς τὸ «Tour du Monde».

ΒΕΛΓΙΟΝ

Ἀπέθανεν ὁ Βέλγος γλύπτης Λουδοβίκος Σαμαίν. Τυχὸν τοῦ βραβείου τῆς Ρώμης, διέμεινε ἐπὶ μακρόν ἐν Ἰταλίᾳ, μετ' ὃ ἐπέστρεψε εἰς Βέλγιον. Ἐκ τῶν κυριωτέρων ἔργων του εἶνε ἡ «Θέμις».

— Ἀπέθανεν ἐν Βρυξέλλαις ὁ Βέλγος τοπιογράφος Van der Hecht. Ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ Jean Fortaert, εἰς τὸ ἔργοχον ἐργαστήριον του, ἐξ οὗ ἐξῆλθον ὁ F. Cormon, E. Wauters, E. Agneessens καὶ ἄλλοι ὀνομαστοὶ ζωγράφοι. Ὁ J. Fortaels μετὰ τῶν Const. Meunier, F. Rops, A. Vewée κ. τ. λ. ἠδραΐωσε τὴν Ἀλευθέραν σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἥτις ἀνήγαγε τὴν Βελ-

γικὴν τέχνην παραλλήλως πρὸς τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν τοῦ 1860. Τὸ Μουσεῖον τῶν Βρυξελλῶν κέκτεται ἓνα πίνακα καλῶς συντεθειμένον, εἰκονίζοντα τὰ περίχωρα τῆς Dordrecht

ΡΩΣΣΙΑ

Ἀπέθανεν ἐν Πετροπόλει ὁ ζωγράφος Ph. S. Shanley, ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν. Ἀπὸ τοῦ 1874 διετέλει καθηγητὴς τῆς Ἀκαδημίας τῆς πόλεως Σαράτοφ, ἐν ἣ καὶ ἐγεννήθη. Ἐκ τῶν καλλιτέρων πινάκων του εἶνε ὁ ἐπιγραφόμενος «Πρὸ τοῦ Γάμου».

ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἀπέθανεν ἐν Μαδρίτῃ ὁ Ἰσπανὸς ζωγράφος Λουδοβίκος Alvarez. Μαθητὴς τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς, ἔλαβε τῷ 1869 τὸ Βραβεῖον τῆς Ρώμης, ἔνθα καὶ μετέβη, διαμείνας ἐπὶ τριάκοντα ἔτη Ἐν Ρώμῃ εἰργάσθη τὰ καλλιτέρα του ἔργα. Ἦτο ἐξοχὸς εἰς τὸ χρῶμα, υπενθυμίζων ἐν τοῖς ἔργοις του τὸν Fortuny. Εἰργάσθη εἰς ἱστορικοὺς πίνακας εἰς εἰδογραφίας καὶ εἰς προσωπογραφίας. Ἐν ἔτει 1898 ἐπανῆλθεν εἰς Μαδρίτην, ἔνθα ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μουσείου τοῦ Prado Ἐκ τῶν ἔργων του διακρίνονται αἱ «Ἀπόκρεω τοῦ Prado», ὁ «γάμος Ρωμίας πριγκιπίσσης» καὶ τὸ ἐσχώτερόν του ἔργον «La chaise de Philippe II», γνωστὸν ἐκ τῶν ἀπείρων χαλκογραφικῶν ἐκτύπων.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ὁ ἐν Καῖρῳ διακεκριμένος καλλιτέχνης κ. Π. Τσιριγώτης ἀπεπεράτωσε μέγαν πίνακα εἰκονίζοντα ὑπαίθριον θέατρον Αἰγυπτιακόν, καὶ ἕτερον μικρότερον πίνακα παριστῶντα αὐλὴν τεμένους μετὰ λουτήρος, ἐν ᾧ καθαρίζονται οἱ πιστοὶ πρὶν ἢ προσέλθωσιν εἰς τὴν προτευχὴν τῆς μεσημερίας.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Δι' αὐτοκρατορικοῦ Ἰραδὲ ἀπενεμήθη χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν μετάλλιον εἰς τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα τῶν Ἰωσαφαίων Ἀγιογράφων. Ἡ εἰρημένη ἀδελφότης θεωρεῖται ὡς ἡ κορυφαία τῆς Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς Ἀγιογραφίας, τὰ δὲ μεγαλότερα τοῦ Ἀγ. Ὁρους μοναστήρια φέρουσιν εἰκόνας αὐτῶν.

Οἱ Ἰωσαφαῖοι ἀδελφοὶ τυγχάνουσι καὶ τῆς προστασίας τοῦ Πατριάρχου Κωνιπόλεως Ἰωακείμ Γ'.

ΚΡΗΤΗ

Διὰ τῆς τελευταίας πρὸς τὴν ἐν Κρήτῃ Αἰ νεώτεραι Ἀν. Διεύθυνσιν τῆς Παιδείας ἐκθέσεως ἀνασκαφαὶ τοῦ ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ξανθοῦδης· ἀγγίλλει, ὅτι κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν τῷ παρὰ τὰ Καλύδια μυκηναϊκῷ νεκροταφείῳ, ἦλθον εἰς φῶς δύο ἀκόμη τάφοι, οἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ζ καὶ Η.

Ἀμφότεροι οἱ τάφοι οὗτοι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνατολικὴν κλιτὸν τοῦ μικροῦ γηλόφου, ἔχουσι δὲ διέυθυνσιν ἐξ Α. πρὸς Δ καὶ εἶνε λαξευτοὶ τοῦ εἶδους τῶν θαλαμοειδῶν λεγομένων, ἥτοι συνίστανται ἐκ τοῦ νεκρικοῦ θαλάμου, ὅστις εἶνε δωμάτιον τετράγωνον, τὸ ὁποῖον ἀποτρογγυλοῦμενον κατὰ τὴν εἰς τὸ βάθος πλευρὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὑψοῦται πρὸς τὰ ἄνω, καταλήγει εἰς στέγην λαξευτὴν τοιοειδῇ. Ἡ στέγη ὅμως αὕτη ἔχει καταρρεύσει εἰς πάντα τοὺς μέγροι τοῦδε ἀνεσκαμμένους τάφους καὶ ἔχει πληρώσει τοὺς θαλάμους χωμάτων. Εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον ἄγει δρόμος λαξευτός 4—5 μέτρων μήκους, καὶ 1,15 περίπου πλάτους, ἡ δὲ θύρα, φέρουσα ἐκ τοῦ δρόμου εἰς τὸ θά-

λαμων, όταν σφίζεται, αποτελεί άψίδα εις την κορυφήν και είνε πεφραγμένη πάντοτε διά λίθων λεγάδων, άνευ πηλοῦ.

Εις τόν τάφον Α ἦσαν τεθ μμένοι πλείονες τοῦ ενός, ἴσως τρεῖς, τὰ ὅσθα δὲ ἦσαν έντελῶς σεσηπότα καὶ μόνον οἱ δόντες διειρηροῦντο ἔτι στεροοί. Τὰ εὐρεθέντα έν τῷ τάφῳ τούτῳ άντικείμενα είνε τὰ ἐξῆς: Ἀγγεῖον πήλινον έν σχήματι οἰνοχόης με λαίμῳ καὶ στόμιον απομιμούμενα κεφαλὴν πτηνοῦ, μικρὸν κάτοπτρον γαλκοῦν, δύο μικρὰ λίθινα ἀγγεῖα, ψῆφοι ὅμοιοι ἐξ ἐλέφαντος ὀρθογωνίου σχήματος φέρουσαι ἐπὶ τῆς ὀψεως παράστασιν ναυτίλου, σφαῖρα χρυσῇ κοῦφῇ, χρησιμοποιουμένη ὡς μεσαῖον ἐξάρτημα περιδεραίου καὶ κεκοσμημένη με κοκκιδωσιν καὶ περικλειστον χεῖμυσιν, πολλοὶ σπόνδυλοι λίθινοι ἐκ στεατίτου, σωματία τινα πυραμοειδῆ ἐξ ἐλέφαντος τετρημένα καὶ αὐλακωτὰ καὶ ψῆφοι ὅμοιοι ἐξ ὑαλίνης μάξης σεσαθρωμένης νῦν.

Εἰς δὲ τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Η τάφον εὐρέθησαν τὰ ἐξῆς κτερίσματα: Ἐγγεγλυμμένη Μυκηναϊκὴ λίθος ἐκ σαρδίου λίθου ὀρθογωνίου σχήματος, ἀλλ' ὀλίγον κυρτομένη εἰς τὰς μεγάλας πλευράς, φέρουσα παραστάσεις καὶ ἐπὶ τῶν δύο ὀψεων. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ἔχει ἄνδρα συλλαμβάνοντα μέγαν ταῦρον, ὃν προσπαθεῖ γονατίζειν καὶ ἐπὶ τῷ ἐδάφους στηριζόμενος νὰ κρατήσῃ ἐκ τῶν κεράτων πειρώμενον νὰ διαφύγῃ, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης φέρει τὸν Βαθυλῶνιον δαίμονα τῆς καταιγίδος, τὸν Τυφῶνα, τερατόμορφον, ὡς εἰκονίζεται ἐν τοῖς ἔργοις τῆς ἀσσυροβυβλωνιακῆς τέχνης, με ἀνοικτὸν τὸ στόμα, ἱστάμενον ἐπὶ τῶν δύο ὀπισθίων ποδῶν, διὰ δὲ τῶν δύο ἐμπροσθίων κρατοῦντα μετέωρον τετράπουν. Ἐπὶ τῶν νῶτων φέρει τὸν βερὺν βυβλωνιακὸν θυσανῶντὸν ἐπενδύτην τῶν Βασιλέων τῆς Βαβυλῶνος. Ἡ λίθος αὕτῃ εἶνε εὐρημα πρώτης τάξεως, σημαντικωτάτῃ δὲ καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας ὀψεως παράστασιν.

Ἄλλα εὐρήματα είνε: δακτύλιοι λεπτοὶ κτερισματικὸς, 15 ψῆφοι χρυσαῖ ὀρθογωνίου σχήματος με παραστάσεις ναυτίλου ἐπὶ τῆς κυρίας ὀψεως καὶ έντελῶς ὅμοιοι πρὸς τὰς τοῦ τάφου Δ, ἀλλὰ συντελασμέναι ἐκ τῆς πίεςσεως καὶ μικρὸν παραμεμρῳωμέναι ψῆφοι ἐξ ἐλέφαντος καὶ λεπτότατοι γάνθροι διαφόρων χρωμάτων. Οἱ έν τῷ τάφῳ νεκροὶ ἦσαν πλείονες τοῦ ενός.

ΕΛΛΑΣ

Ἡ κυρία Ἰουλιέττα Ἀδάμ, ἀπέστειλε Σύντομοι εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων ὠραίαν εἰκόνα εἰδῶσεις τοῦ Γάλλου ζωγράφου Puvie de Chavannes. Τὸ ἔῳρον συνώδευσε δι' ἐπιστολῆς, έν ἣ μεταξὺ ἄλλων γράφει τὰ ἐξῆς. «Ἡ εἰκὼν αὕτῃ μου ἦτο λίαν προσφιλὴς καὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀποχωρισθῶ αὐτῆς ἢ μόνον, ὅταν ἐσκέφθην ὅτι μέλλει νὰ εὐρεθῇ εἰς γωνίαν τινα τῆς ἱερᾶς πόλεως, έν ἣ ὅλαι αἱ τέχναι ἐγεννήθησαν.»

— Κατὰ τὸν ἐσχάτως γινόμενον διαγωνισμόν έν Παρισίοις παρὰ τῆς Γαλλικῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῆς Τέχνης καὶ τῆς Κοσμητικῆς» ἐβραβεύθη διὰ τρίτου βραβείου έν τῷ διαγωνισμῷ τῶν διαφημίσεων ὁ έν Παρισίοις διαμένων Γαλλάνης. Εἰς τὴν εἰρημένην «Ἐπιθεώρησιν» ἐδημοσιεύθη καὶ κρίσις περὶ τοῦ βραβευθέντος ἔργου κ. Γαλλάνη μετὰ τοῦ σχεδίου.

— Ἀπεφασίσθη ἡ ἰδουσις ἀνδρίκτος τοῦ Ρήγα Φεραίου εἰς τὴν γενεθλίον του πόλιν, τὸ Βελεστίον.

— Ὁ γλύπτης κ. Θ. Δημητρίου ἐργάζεται τὸν «Φιλοκτήτην» κρατοῦντα τὸν ἀλγοῦντα πόδα. Τὸ ἄγαλμα εἶνε φυσικοῦ μεγέθους.

— Ἡ δεσποινὶς Μαρίκα Τερζάκη, διαγανισθεῖσα εἰσηλθὲν εἰς τὴν Notre Dame Academy Cu Newelle Mass μετὸν βαλμὸν Ἀρίστα.

— Ἡ κ. Ἄννα Παπαδοπούλου, ἔλαβε γαλκοῦν

μετάλλιον εἰς τὴν Exposition d'art d'eroatif διὰ τὰ ἔργα μὰ τῆς σχέδια κεντημάτων. Ἦδη ἡ κ. Παπαδοπούλου καταγίνεται εἰς panneaux ἐκ μετάξης διὰ θύρας.

— Παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον τοῦ Ὁησείου άνευρέθη ὠραίον ἀνάγλυφον γυμνοῦ ὁρομέως, φέροντος κράνος. Ἀνάγεται εἰς τὸν Ε' π. Χ. αἰῶνα.

— Ὁ Ἀμερικανὸς Νομικὸς σύμβουλος κ Ρόζερ Δόστερ ἐζήτησε νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἀποκτήσῃ εἰς μαρμαρίνον ἀντίτυπον τὸ ἄγαλμα τῆς Θέμιδος, ἵνα στηθῇ εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον Μέγαρον τῶν Δικαστηρίων τῆς Βοστώνης. Ἡ ἄδεια ἐδόθη. Ὁ κ. Μπονάνος προσεφέρθη νὰ τὸ ἐργασθῇ.

— Ὁ κ. Προκοπίου νέα ἔργα ἐπεράτωσε, τὸ «ἐπ' αὐτοφῶρῳ» σκηνὴν παιδικῶ ἔρωτος καὶ μίαν προσωπογραφίαν τῆς καλλιτέχνιδος Μελά. Ὁ κ. Προκοπίου προσερχῶς ἀπερχεται εἰς Ἱταλίαν.

— Οἱ ἐταῖροι τοῦ έν Πειραιεὶ διαλυθέντος πρὸ ἐτῶν Καλλιτεχνικοῦ κέντρου, ἀπεφάτισαν τὴν ἀνασῦστασιν αὐτοῦ, ὑπὸ ἄλλους ὅρους καὶ ἄλλο πρόγραμμα.

— Ὁ έν Λονδίνῳ ἀπὸ τινος εἰκμῆν «Ἑλλήν καλλιτέχνης κ. Δ. Α. Κωνσταντινίδης» ἀπεπεράτωσε δύο νέα ἔργα προσωρισμένα διὰ τὴν προσεχῇ ἔκθεσιν τοῦ έν Γλασκῶβῃ Royal Institute.

— Σκέψις γίνεται ὅπως ἰδρυθῇ έν Ἀθῆναις πρακτικὴ ἀρχαιολογικὴ σχολή.

— Πρότροσις ὑπεβλήθη εἰς τὸ Δημ. Συμβούλιον Ἀθηναίων ὅπως ὁμοιωμὰ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Διάκου, τοῦ έν Λαμῖα στηθέντος, ἀνεγερθῇ καὶ έν Ἀθήναι, τοῦ καλλιτέχνου μὴ αἰτοῦντος οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν ἀμοιβήν.

— Ὁ κ. Σ. Ξενόπουλος ἐφιλοτέχνησεν ἐν ὠραιότατον νεωτεριστικὸν πρόγραμμα (affiche) τῆς «Νέας Σκηνῆς».

— Ὁ κ. Β. Κοντέπουλος δύο νέα ἔργα ἀπεπεράτωσε. Τὴν «Λεῖλάν» καὶ τὸν «Κεστὸν», ἀρχαϊκῆς ὑποθέσεως. Ἡ δεσποινὶς δὲ Φοίβη Κοντοπούλου, ἀδελφὴ τοῦ καλλιτέχνου, εἰργάσθη τὸ «Dolce far niente» καὶ τὸ «Μὴ με λησμόνει» ἔργα ἐμφαίνοντα ἱκανὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν τέχνην.

— Ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ἀνέλαβε ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὴν Καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ Παρισίου, ἥτις ἀνοίγει τὴν 1 Δεκεμβρίου. Ἡ προθεσμία τῆς παραδοχῆς ἔληξε. Μεταξὺ τῶν ἀποσταλέντων ἔργων περιλαμβάνονται καὶ πίνακες τῶν κ. κ. Ράλλη, Ρίζου, Σαββίδου, Παρθένῃ, Γκαλλινᾷ, Θωμοπούλου, Σιγάλα, ἐκθέτοντος έν ποιμενικὸν εἰδύλλιον, πρὸς τοῦτοίς δὲ ἀπέστειλαν ἔργα καὶ ξένοι καλλιτέχναι οἱ κ. κ. Γινιάρ, Σράμ, Αἰζενχούτ, ὁ ἐκ Ρουμανίας κ. Σιμωνίδης, ἀρχιτεκτονικὰ δὲ σχέδια οἱ κ. κ. Θεοδωράκῆς καὶ Μεγαρεὺς ἐκ Παρισίων.

— Ἀπεστάλησαν εἰς Παρίσιους ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς 10,000 φρ. χρ. ὡς πρώτη ἀποστολὴ διὰ τὴν εἰς γαλκὸν χύσιν τοῦ ἀνδριάντος Κολοκοτρώνη, τοῦ προσωρισμένου διὰ τὰς Ἀθῆνας.

— Εἰς τὸ Πολυτεχεῖον κατὰ τὰς Κυριακὰς φοιτῶσι τρίακοντα μαθήτριά εἰς τὸ τμήμα τῆς ζωγραφικῆς.

— Πρεσδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Μποκατσιάμπη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἡ εἰκὼν τοῦ καθηγητοῦ Γαλβάνη, μετὰ πολλῆς τέχνης εἰργαμένη.

— Καθὰ πληροφροῦμεθα, οὐκ ὀλίγοι καλλιτέχνηαι ἐκ τῶν μὴ μετεχόντων εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ «Παρνασσού» ὡς καὶ ἐκ τῶν μετασχόντων τινές, κατόπιν συνενότησεως, πρόκειται νὰ διαγρυνώσουν κατὰ τὸν προσεχῇ Μάρτιον ἰδίαν Καλλ. ἔκθεσιν. Ὁ κανονισμὸς αὐτῆς μελετᾶται ἤδη.